

Ιατροί και Ιατρουδάκια

ΕΥΓΕΝΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Παντού σε αυτή την κοινωνία υπάρχουν άνθρωποι και ανθρωπάκια. Διαφορετικές κατηγορίες ανθρώπων που εργάζονται ο ένα δίπλα στον άλλον. Αυτό το συναντάς σε όλους τους χώρους εργασίας. Πνευματικής, Θρησκευτικής και Χειρωνακτικής. Μερικοί σέβονται το επάγγελμα που εξασκούν. Άλλοι αδιαφορούν και το φτύνουν. Τέλος ξεχωρίζουν ,σαν την μύγα στο γάλα, οι μπερδεμένοι που ταυτίζουν το επάγγελμα τους με κάποιο άλλο .Για άλλο ξεκίνησαν και αλλού φτάσανε .Δεν χάνονται όμως και βγαίνουν πάντα κερδισμένοι!

Στην ιατρική συμβαίνει το ίδιο. Άλλωστε και οι ιατροί άνθρωποι δεν είναι; με τα καλά και τα κακά τους. Ξεχωρίζουν ανάλογα με τον τρόπο που αντιμετωπίζουν τον ασθενή. Οι πραγματικοί λειτουργοί της ΥΓΕΙΑΣ είναι οι ευσυνείδητοι ιατροί, που είναι και σοβαροί και υπεύθυνοι .Με πραγματική αγάπη για το λειτούργημα τους. Που προσέχουν τον ασθενή και σκύβουν το κεφάλι τους για να τον ακούσουν. Τον κοιτάζουν στα μάτια με ζηρό ενδιαφέρον αναζητώντας τα σημάδια της νόσου. Περνάνε ώρες και ημέρες στις βιβλιοθήκες και στους υπολογιστές τους για να ενημερωθούν και να μάθουν. Διατηρούν αμείωτο ενδιαφέρον για τα επιτεύγματα της επιστήμης .Έχουν αγάπη και στοργή για τον άρρωστο και τα προβλήματα του. "Έτοιμοι να θυσιάσουν για να σώσουν τον ασθενή. Δεν κοιτάζουν ώρες και ωράρια. Θυμούνται πάντα τα δύσκολα περιστατικά, αυτά που τους προβλημάτισε πολύ και αγωνίστηκαν για να τα σώσουν. Αγωνιούν για την λύση του προβλήματος της ασθένειας και της θεραπείας Αποτελούν λαμπρά παραδείγματα. Είναι **οι ΙΑΤΡΟΙ** που όλοι σεβόμαστε και μένουμε αξέχαστοι στην μνήμη των ασθενών τους.

Δίπλα τους είναι **οι ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ**. Η ιατρική είναι για αυτούς ένας τρόπος επιβίωσης. Είναι αγγαρεία. Έτυχε να σπουδάσουν επειδή άρεσε στους γονείς ή έτσι έπρεπε .Από το 9 έως τις 3 το απόγευμα είναι ιατροί. Μετά μεταμορφώνονται σε κάτι άλλο. Σπουδάσανε για να ζήσουν καλύτερα από τους άλλους ή για να αλλάξουν κοινωνική κατηγορία και όχι από ενδιαφέρον για τον ασθενή. Δουλεύουν μηχανικά .Δεν θυμούνται τους ασθενείς τους μετά από την θεραπευτική αγωγή που τους έχουν εφαρμόσει. Διεκπεραιώνουν τα περιστατικά αριθμητικά .Αδιαφορούν για την έκβαση. Δεν προσέχουν την διαφορά φύλου, ηλικίας ή οικογενειακής κατάστασης. Άνδρας ή γυναίκα είναι ένα και το ίδιο. Στην χειρουργική αυτή η αδιαφορία εκφράζεται άμεσα με αναφορές όπως : μία χολή, ένα σκουλήκι. Στους πλαστικούς με εκφράσεις όπως :ένα στήθος ,μία λιποαναρρόφηση. Δεν σέβονται τον ασθενή απλώς κυκλοφορούν στο χώρο της ιατρικής. Οι ασθενείς διαπιστώνουν την αδιαφορία και τους εκδικούνται με το να τους ξεχάσουν μόλις τελειώσει το πρόβλημα υγείας που τους έκανε να τους γνωρίσουν.

Η τρίτη και η χειρότερη κατηγορία είναι **τα ΙΑΤΡΟΥΔΑΚΙΑ**. Οι μπερδεμένοι που μπήκανε από λάθος πόρτα. Από λάθος φτάσανε την ιατρική ενώ καίγονταν για τον τίτλο του ιατρού και το χρήμα. Κομπλεξικοί που γεννήθηκαν και θα πεθάνουν ως έμποροι της ΥΓΕΙΑΣ με όνειρα για δόξες και χρήμα και όχι για προσφορά στον άρρωστο. Ποσώς τους ενδιαφέρει ο ασθενής (αν δεν είναι επώνυμος.)Έχουν ωτα έτοιμα να αρπάξουν πληροφορίες για το ιστορικό δηλαδή για τα οικονομικά των ασθενών. Θυμούνται μόνο τις γαργαλιστικές λεπτομέρειες για τα οικογενειακά και την πολιτική θέση που κατέχουν οι ασθενείς τους. Πεισμένοι ότι προσφέρουν έργο διψάνε να ακούσουν κολακείες και όμορφα λόγια και ενοχλούνται όταν ο λαός τους κράζει.. Ξέρουν ,πριν να ακούσουν το ασθενή τι πρόβλημα έχει και τι θα του κάνουν. Με αστραφτερά μάτια τον κοιτάζουν όπως κοιτάζει η γάτα το καναρίνι που μόλις έπιασε στα νύχια της και επεξεργάζεται στο μυαλό της μόνο πώς να τω φάει. Με τεντωμένα χέρια σαν πλοκάμια ενός άτυπου χταποδιού, απλωμένα προς όλες τις κατευθύνσεις για να αρπάξουν ότι περνάει από δίπλα τους. Στήνουν καρτέρι στο διάδρομο και ότι περάσει πρέπει να φτάσει στα "θαυματοουργά" τους χέρια. Οι ασθενείς δεν τους ξεχνάνε επειδή καταλαβαίνουν ότι τους εκμεταλλεύονται. Κυρίως όμως επειδή τους έμεινε αξέχαστη η μίζα, το φακελάκι που δώσανε για να τους θεραπεύσει.